

ALI SO NAŠE DRUŽINE RES DOMOVI?

RUDI KONCILJA

Irena Grafenauer, na vrhunski svetovni umetniški sceni uveljavljena flavtistka, je v govoru ob prejemu Prešernove nagrade omenila prvine Božje bližine v njenem življenju: izbranost, poslanstvo in obdarovanost. Tako jo je „Bog izbral“ in je „od Boga poslana“. Svojo življenjsko umetniško pot je sprejela kot „Božje darilo“, v katerem sta navzoča „vera in ljubezen bkrati“.

Te besede izražajo občutje duhovne zavarovanosti v Bogu. Občutje zavarovanosti je duhovno občutje doma. „Dom ni kraj, dom je občutje,“ prepeva pevec Herbert Groenemeyer.

V globini dupe, kjer prebiva Bog, smo zavarovani. Osvojenosti smo nasilja ljudi. Tu smo resnični, pristni. Tu nastane pred navzočim Bogom občutje domačnosti. Tako ima človek lahko dom sam v sebi in ga iri okrog sebe.

Z besedami „Dobro je, da smo tukaj, Gospod!“ je Peter izrazil domačnost med človekom in Bogom, med zemljo in nebesi. Tudi z mislijo, da bi „tukaj“, na vrhu visoke gore, postavljali ptore. Doživetje Kristusovega nebeškega veličastva je v apostolih ustvarilo preprost občutek doma. Dobro je biti doma pri Bogu.

Občutje, da je dobro, da smo skupaj pomeni dom, ne glede na kraj. Ko so odšli z gore, so v srcih dom odnesli s seboj in tisti „tukaj“ je stalno potoval z njimi.

Ali so naše družine res domovi?

Fant se je vrnil od vojakov in opazil, da doma ni več doma. Pozabili so na molitev. Vrgli so se v en sam pragmatizem, v eno samo gonjo za denarjem. S staro mamo sta ugotovila, da je iz družine izginila skrivnost. Skrivnost je podlaga za občutje doma. Sama površnost je zatrla globino. Člani družine so ostali brez duhovne, notranje življenjske usmeritve.

Kjer se trudimo za ljubezen in molitev, tam nastaja dom. Biti z Bogom, ki govori v dnu človekovega srca pomeni biti doma. Temeljno izkustvo doma je v lastnem srcu, tam, kjer v nas govori Bog. Dom je zato občutje, ki ga označuje Božja skrivnost. „Samo tam, kjer prebiva skrivnost, je mogoče biti doma“ (p. Anselm Grün).

(Družina)

BALANTIČ V ANGLEŠČINI IN NEMŠČINI

Pri meni noč je in mi sveti

Celovško-dunajsko-ljubljanska Mohorjeva je s pomočjo avstrijskega ministrstva za kulturo izdala trizeščno zbirko pesmi Franceta Balantiča *Pot brez konca/Path without End/Weg ohne Ende*. Spremnio besedilo k knjižici, ki jo je pomenljivo zamolklo oblikoval Marjan Patemoster, je napisal poznavalec Balantičevega opusa France Pi-bemik, ki v sklepu opozarja, da se je pesnikova živ-

ljenska in pesniška pot končala vse drugače, kot je bila zastavljena: „Izjemen umetniški potencial, ki se je skrival v krhki pesnikovi notranosti, se ni mogel prebiti do slutnih vrhov, a vendar dovolj visoko, da nam je zapustil izjemno literarno dediščino.“ V angleščini je pesmi prevedel Tom. M. Priestly, v nemščini Klaus Detlef Olof, opremljena pa je z ilustracijami Valentina Omana.

Barbara Brezigar kandidira

Na razpis za prosto mesto generalnega državnega tožilca se je prijavila Barbara Brezigar, slovenska predstavnica na Eurojustu.

Prvi razpis je bil objavljen že aprila lani, saj je mesto generalnega državnega tožilca ostalo prazno, ko je dotedanja generalna državna tožilca Zdenka Cerar postala pravosodna ministrica. Druga dva razpisa - zadnji je bil objavljen 11. junija - so zaznamovali odstopi kandidatov, tožbe in postopki. Začasni vodja generalnega državnega tožilca je do potrditve novega generalnega državnega tožilca v državnem zboru Franc Mazi.

Ta vlada je delavna

Izpolnjevanje konvergenčnih kriterijev in doseganje pogojev za vstop Slovenije v Evropsko monetarno unijo ter zagotovitev učinkovitega črpanja sredstev iz evropskih skladov sta po oceni predsednika vlade Janeza Janše najzahtevnejša cilja, ki si jih je vlada zastavila v svojem programu dela za leto 2005. Kot je ob predstavitvi programa, ki ga bo vlada sprejela na prihodnji seji, povedal premier, so v programu za leto 2005 predvideni 203 vsebinski cilji, za uresničitev katerih bo vlada v državni zbor poslala kar 230 zakonskih predlogov.

Janša je med ključnimi cilji izpostavil zmanjševanje negativnega demografskega trenda, pospeševanje konkurenčnosti Slovenije, zagotavljanje konkurenčnosti na trgu elektronskih komunikacij, liberalizacijo energetskega trga, vzpodbujanje tujih neposrednih investicij. Vse predvidene ukrepe bodo v naslednjih dneh natančneje predstavila posamezna ministrstva.

Za uresničitev ciljev vlada je predvideno, da bo moral državni zbor sprejeti 150 zakonov oziroma novel zakonov, 68 ratifikacij mednarodnih pogodb in konvencij in 12 nacionalnih programov. Poleg tega je predviden sprejem 228 uredb vlade in 477 pod-

zakonskih aktov ministrstev in vladnih služb.

Ministrstva so ukrepe predvidela v okviru sprejetih postavk proračuna, tako da večja poraba javnih sredstev po Janševih besedah zaenkrat ni predvidena. O tem naj bi razpravljali že ob rebalansu proračuna, o katerem naj bi vlada odločala aprila.

ODNOSI S SOSEDI - NI RAZLOGOV ZA PANIKO

„Kljub polemikam, ki so izbruhnile v zadnjem času, se odnosi Slovenije z Avstrijo in Italijo strateško niso spremenili in ne vidimo nobenih razlogov za paniko,“ je dejal Janša. Glede odnosov s Hrvaško pa je ocenil, da bo manevrskega prostora za reševanje odprtih vprašanj več, bliže ko bo sosednja država Evropski uniji, si pa slovenska vlada ne dela iluzij, da bi bilo vse mogoče spremeniti čez noč.

Glede navedb avstrijskih predstavnikov, da Slovenija ne more biti pravna naslednica Avstrijske državne pogodbe - to je nedavno dejal predsednik avstrijskega parlamenta Andreas Khol -, je premier dejal, ne gre za stalpice avstrijske vlade, zato ne vidi

potrebe po uradnem odzivu slovenske vlade. „Če bo katerakoli vlada sosednje države sprožila karkoli, kar se bo nanašalo na odnose s Slovenijo, pa bo tudi slovenska vlada ustrezno reagirala,“ je dodal.

Glede napovedane italijanske razglasitve ekonomske cone je Janša dejal, da postopek v Italiji teče, so pa v Rimu obljubili, da ne bodo uvajali nikakršnih enostranskih ukrepov, kot je bilo to v primeru Hrvaške.

Vlada deli skrb slovenskih manjšinskih organizacij v Italiji zaradi neizvajanja predpirimi leti sprejetega zapletenega zakona in na to opozarja in bo tudi v prihodnje opozarjala oblasti v Rimu, je dejal premier Janša. Kot je poudaril, vlada ne sprejema predlogov, da bi morala Slovenija delovati enako v odnosu do italijanske manjšine v Sloveniji, saj je Slovenija dolžna spoštovati svoje ustavne obveznosti in tega ni mogoče vezati na vprašanje reciprocnosti. „Pričakujemo pa, da bo tudi Italija spoštovala lastno zakonodajo in lastne predpise in jih bo prevedla v prakso,“ je dodal. Kot je poudaril, bi si morali v Rimu za zgled vzeti ravnanje deželnih oblasti v Furlaniji-Juljski krajini, kjer v zadnjem času prihaja do pozitivnih premikov.

Med Avstrijo in Italijo

Po razpravah o medosedskih odnosih in polpretekli zgodovini, ki so se razplamtele v zadnjem času, so svoja stalpica o tem jasno izrazili tako v slovenski vladi kot v odboru Državnega zbora za zunanjo politiko (OZP), kjer so se posvetili odnosom Slovenije z Italijo in Avstrijo. Vlada tako meni, da se ima Italija pravico spominjati svojih sonarodnjakov, vendar kot demokratična država ne sme pozabiti na trpljenje, ki ga je fašistični režim prizadejal drugim narodom.

O zapletu z Avstrijo, predvsem vprašanju slovenskega statusa v Avstrijski državni pogodbi (ADP), pa vlada meni, da Slovenija je pravna naslednica nekdanje SFRR. Podobno menijo tudi v OZP, kjer so se izrazili zaskrbljenost, da se zakon o zaščiti slovenske manjšine v Italiji ne vedno ne izvaja. Za podporo interesov slovenske manjšine v Italiji in Avstriji pa se je zavzel tudi zunanji minister Dimitrij Rupel.

Vlada je v dokumentu z naslovom Stalpiče vlade RS do aktualnih razprav o medosedskih odnosih in polpretekli zgodovini izrazila obžalovanje, „da smo v zadnjem času priča poskusom vračanja k nekaterim že preseženim vzorcem obnašanja, ko gre za odnose med slovenskim in italijanskim narodom“. Ob tem izrecno izpostavlja, da je Slovenija v času boja za državno neodvisnost in mednarodno uveljavitev naj-

bolj odločne zaveznike naša prav v sosednjih državah, kar naj bi bil dokaz, da so stara nasprotja presežena.

Vlada je obenem poudarila zaščitniško vlogo do slovenskih manjšin v sosednjih državah. To vlogo želi izvajati skupaj s sosednjimi državami v partnerskem in evropskem duhu. Pri tem izhaja iz stalpice, da je potrebno spoštovati vse mednarodne instrumente, ki ščitijo položaj narodnih manjšin. To dokazuje tudi zgledna ureditev položaja dveh avtohtonih manjšin v Sloveniji. Manjšine so bogastvo združene Evrope in skrb za njihovo zaščito je skupna evropska naloga, poudarjajo na vladi.

O zapletu glede vprašanja slovenskega statusa v ADP vlada meni, da je Slovenija pravna naslednica nekdanje Jugoslavije, ne pa tudi moralna naslednica jugoslovskega komunističnega režima. Kot dodajajo, si slovenska vlada zato ne želi nesporazumov, ko gre za spoštovanje načela, da je pogodbe potrebno spoštovati. ADP je dejstvo v

mednarodnem pravu, ki ga ne morejo spreminjati izjave posameznih politikov, poudarja vlada. Avstrija se je s 7. členom v ADP zavezala ščititi pravice slovenske manjšine na svojem ozemlju, Slovenija pa ima dolžnost in pravico, da v dialogu na to dejstvo opozarja, je zapisala vlada.

Odbor za Zunanjo politiko v Državnem zboru je medtem na zaprti seji o slovenskih odnosih z Avstrijo in Italijo sprejel sedem sklepov. Glede odnosov z Italijo je OZP sicer že ugotovil, da je poleg doslednega izpolnjevanja pravic narodnih manjšin za sožitje in zaupanje na obeh straneh meje in za preseganje travm, ki izhajajo iz nasilnih dejanj v obdobju fašizma, italijanske okupacije in poveljnega totalitarnega nasilja, izredno pomembna objektivna obvečenost javnosti obeh držav o naslednjem zgodovinskih dogodkih oziroma celovito poznavanje zgodovine. Po mnenju odbora je zato pomembno, da tudi italijanske oblasti objavijo izsledke slovensko-itali-

janske zgodovinsko-kulturne meje komisije, s čimer bi povečali možnosti nadaljnjih simbolnih in pravnih korakov.

Glede odnosov z Avstrijo pa OZP poziva vlado, naj skrbno prouči razmere po notifikaciji pravnega nasledstva ADP s strani Češke ter na podlagi ugotovitev sproži ustrezne ukrepe. OZP pa poziva vlado, naj v dialogu z Avstrijo znova pozove Dunaj, da ob petdesetletnici uveljavitve ADP sprejme ustrezne ukrepe za uresničitev 7. člena pogodbe in uresničitev odločbe avstrijskega ustavnega sodišča o dvojezični topografiji na avstrijskem Koropkem iz leta 2001, okvirne konvencije za varstvo narodnih manjšin in Evropske listine o regionalnih ali manjšinskih jezikih. Hkrati pa je odbor vlado pozval tudi, naj prouči možne posledice izjav predsednika avstrijskega parlamenta Andreasa Khola, da ADP ni pogodba med Avstrijo in Slovenijo in da pogovora o slovenski manjšini ni mogoče voditi na pravni podlagi ADP.

GLEJ...

UČITELJICE V SLOVENIJI 2	NA KOLONIJI
JE BILO RES LEPO! 3
KNJIGA O PAVLETU RANTU 4	ZNOVA SVETOVNI PRVAKI
V SMUČARSKIH POLETIH 6
SLIKARKA CECILIJA GRBEC ... 4	

Seminar za učiteljice in učitelje v Sloveniji (2)

V soboto 5. februarja smo se odpravili v Zagreb z namenom, da obiščemo eno najstarejših slovenskih drupev v tujini (lani so obhajali 75. letnico). Pred Smogavcem, našim hotelom v Zrečah smo sedli v avtobus in približno v dveh urah bili na cilju. Iz Urada za Slovence po svetu nas je spremljala Suzana Martinez, ki ni Španka ampak Slovenka.

V Zagrebu nas je pričakal pred hotelom Ilica slovenski veleposlanik g. Bekež. Napotili smo se v slovensko društvo, kjer nas je sprejela skupina starejših Slovencev. Po spremnih besedah g. veleposlanika in predsednika društva smo se tudi mi predstavili, zapeli Slovenijo v svetu in izrazili zahvalo našim gostiteljem.

Po prigrizku in napitnici v gostinskem prostoru smo se v dvorani spontano razveselili ob petju. Zagledala sem klavir in improvizirala venček pesmi, ki so poživile vse navzoče. Prosili so jih pa in pa, a čakala nas je večerja v bližnji restavraciji.

V nedeljo zjutraj smo se poklonili kard. Stepinacu in bili pri maši v Zagrebški stolnici.

HEJ pustna nedelja! Spokali smo vse in jo z avtobusom mahnil nazaj v Slovenijo. V Kostanjevici na Krki... bili smo krofov sit, pa tudi zelja ...

Kdo ve kaj je Matevž? ... Fižolov in krompirjev pire, ki odlično pappe h kolinam; mesena klobasa, krvavica in pa svinjski karmenatelj s kislim zeljem. Se vam že kaj slin cedijo? Za posladek: krofi.

Okrepčani smo se približali pustnemu sprevodu. Vse mogoče mapkare so se pomikale po glavni ulici. Ptujski kurenti so pa hoteli kar ugrabiti nekaj naših učiteljic. Naše najlepše kolegice so se popoteno prestrašile. Bile so iznenadene, ko so se znale v objemu teh kosmatih velikanov. Kričanja in smeja ni manjkalo.

A vse zabavno hitro mine.

Še obisk umetnostne Galerije v Kostanjevickem samostanu. Moram priznati, da bi si boljše ogledali galerijo, ko nas nebi tako zelo zeblo (termometer je kazal -8 stopinj).

Zadovoljni smo sedli v ogrevan avtobus in se odpeljali v Ljubljano.

Hotel Emonec je postal naš dom od nedelje do petka. Odlična lokacija med Kongresnim trgom in tromostovjem v centru Ljubljane. Večerje v Šestici, kosila pa v Bachusu.

Za molitev in sv. mašo smo se pa zatekale k Frančiškonom.

Nudili so nam odlično priliko, da smo obiskali in spoznali najvišje polske ustanove.

V ponedeljek 7. smo imeli na Filozofski Fakulteti lektorske vaje pri ge. Mihaeli Knez. Popoldne smo v Zavodu za polstvo (Poljanska 26) sedli za nove računalnike in se seznanili z internetnimi programi, ki nas bodo povezovali s svetom. (ga. Sapa Ceferin).

Ker je bil predvečer državnega praznika „Dneva kulture“ smo bili izredni gostji Cankarjevega doma. Prejeli smo vabilo... „na podelitev Prepernovih nagrad in nagrad Prepernovega sklada, ter na proslavo slovenskega kulturnega praznika“ v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma.

Orgle so zagrmel in zaigrale državno himno. Sledil je kulturni program, med katerega so vpletili podelitev nagrad. Srčika večera je bila flavtistka mednarodnega slovesa ga. Grafenauerjeva, ki je spregovorila o lepoti glasbe in o hvaležnosti Bogu, ki naj se razdaja in navdihuje glasbene umetnike.

Navzočim so se nam orosile oči, ker vsi smo vedeli o njenem pibkem zdravju, ko v levkemiji čaka na presad odrepjujočega čudežnega kompatibilnega mozga.

Polni prijetnih vtisov smo odhajali „domov“.

Torek 8. Februarja. Kot se spodobi za državni praznik je bil dela prost dan. Po ljubljanskih cestah vse tiho in prazno. A naš seminar se je nadaljeval.

Obiskali sta nas ga. Tilka Jamnik, ki nam je govorila o važnosti branja. Od zibelke pa do mladostnih let naj bi v družinah mamic in očki, botrice in tetke, babice in dedki, brali, se pogovarjali, obdajali z lepo slovensko besedo svoje ljubljene otroke.

Na e učiteljice na seminarju (zaradi bolezni, na sliki manjkajo tri)

Ga. Dupica Kunaver je obujala legende, pape in običaje, ki se prepletajo s svetom Slovenije. O povodnem možu, vilah in pkratih, pa pa in pa. Ponudila nam je pesmarico z „narodnimi“ in v njeno začudenje smo znali skoraj vse „na pamet“. Prepeli smo jih kar nekaj tri ali piri glasno. Pohvalila nas je ker, da pa v Sloveniji bi se težko našla skupina učiteljev, ki bi znala tako ubrano zapeti, take narodne in ljudske pesmi.

Popoldne smo v spremstvu dr. Zvoneta Žigona tudi s pesmijo pričakali pri vhodu v nadpkofijo msgr. Alojza Urana. Veselo je vsakemu stisnil roko v pozdrav. V privatni topli kapelici je z nami molil, pel in blagoslovil nas in vse naše v Argentini.

Povabil nas je v dvorano kjer smo posedeli in se pomudili v domačem kramljanju. Zaupal nam je kako nastajajo nepozabne vezi z Argentinci. Prvo birmovanje kot nadpkof je imel v Argentini in ravno na dan našega obiska se je dokončno naseljeval v nadpkofijo.

Ogledali smo si tudi Škofijsko knjižnico, pravo zgodovinsko zakladnico literature in pa srednjeveške kulture. Zanimivost zgradbe je v tem, da morep podnevi ob naravni svetlobi na osrednji mizi prebirati knjige.

Nato smo prehodili nekaj 100 metrov do lepo obnovljene cerkve sv. Jožefa, kjer smo občudovali Razstavo jaslic in umetniških del iz 25 držav Evropske skupnosti. Pater Silvo Šinkovec, ki tam domuje, nam je izrazil dobrodoščico in nas v imenu Društva slovenskih katoliških pedagogov obdaril z revijo Vzgoja.

V večernih urah smo imeli v Emoncu vajo za končni nastop in priliko za razgovore ali obiske sorodnikov.

V sredo in četrtek smo bili ponovno na Filozofski Fakulteti, obiskali NUK (Narodno in univerzitetno knjižnico) ter v glavni stavbi ljubljanske univerze, obiskali Center za slovenščino. Srečali smo se z evropskimi študenti, ki se potop programa Erasmus udeležujejo tečajev za učenje slovenščine.

Oba popoldneva smo v Zavodu za polstvo brskali na računalniku po stičišču Thezaurusa in ugotavljali, da se bomo lahko učili in izpopolnjevali v slovenščini tudi prek interneta, na daljavo.

Ponosno sem se lahko postavila in povedala, da imamo v Argentini spletno stran naše krovne organizacije Zedinjene Slovenije. V veselo presenečenje je bilo vsem navzočim, da tudi preko www.slo.org.ar najdemo Avstralija 1 in 2 in pridep prav tako do Thezaurusa.

Urice našega seminarja so se stekale. V petek pa tiskovna konferenca, zahvala in nastop v slovo.

Terezka Prijatelj-Žnidar

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

STONE MIZERIT

Da je latinski človek impulziven ni nobena skrivnost. Da se to izraža tudi v javnem življenju in družbenih ustanovah je tudi ugotovljeno. Zadnji dogodki v argentinskem življenju to le pa potrjujejo in kažejo na nevarno stran takega postopanja.

Po nevihti. Zadnje čase smo doživeli več primerov, kako po hudih nezgodah, spotikah ali pkanalih vlada reagira in hoče v kratkem času napraviti red. Požar plesnega lokala Cromañón, ki je zahteval 181 mladih življenj, pa vedno močno odmeva. Dejstvo, da v prestolnem mestu pa sedaj ne delujejo plesni in koncertni prostori dokazuje, da pred pkanalom noben teh lokalov ni izpolnjeval vseh varnostnih pogojev in da so delovali le na podlagi vseobsegajoče mreže korupcije. — Kaj delajo „piketeros“, ki so se iz prvotnih skupin socialnega protesta spremenili v prave poklicne nasilne formacije, vsi vemo. A pa po zadnjem napadu na mirnega avtomobilista, ki je z družino pognal avto brez dovoljenja z gorjačami oboroženih „redarjev“, je tožilec zahteval, naj jih policija razoroži in jim prepove, da bi nastopili z zakritimi obrazi. — Sedaj ugotavljajo, da že tri leta deluje „drogadukt“, ki iz Buenos Airesa varno popilja mamila v Španijo. Prej tega nihče ni vedel? Je bilo treba afere „letečih kovčkov“, da so ugotovili, da je pod vplivom korupcije celoten varnostni sistem na letališču Ezeiza. Sedaj so ukinili letališko policijo in obglavili vodstvo vojaškega letalstva. Kaj ni že pred leti brigadir Etchegoyen obtožil korupcije ves carinski sistem na Ezeizi, pa je se je vse končalo z njegovim „samomorom“?

Leteci kovčki. 17. septembra lanskega leta so z letalom argentinske družbe Southern Winds na letališče Barajas v Madridu, Španija, prišli trije kovčki „brez potnika“. Zaradi okoliščin, ki pa sedaj niso jasne, jih nihče ni odnesel. Policija je pričela sumiti, jih zaplenila in odkrila 60 kilogramov kokaina. Kovčke, ki so baje potovali kot argentinska diplomatska pošta (o tem se polemika nadaljuje) je na letališču Ezeiza odposlal Walter Beltrame, sin vojaškega poveljnika letališča. Raziskava tam in tu je odkrila razpršeno mrežo tihotapljenja mamil.

Bo kaj bolj e? Škandal je postal kapljica, ki je napolnil kozarec. Sedanja vlada skupa pokazati, da bo napravila red. Vendar tudi to ni popolnoma čisto vino in vlada je napeljala vodo na svoj mlin. Res je glavni obtoženec sin vojaškega poveljnika letališča. A vlada je obglavila celotno vodstvo letalske sile (11

najvišjih brigadirjev je pa v pokoj) in novi poveljnik je „patagonskega“ izvora. Policijski nadzor na letališču pa je iz vojaškega področja prešel v območje notranjega ministrstva. Vse to se je odvijalo v ozračju sumičenja, medsebojnih obtožb in jasnih dokazov, da nekaj smrdi ne le na Ezeizi temveč sploh v Buenos Airesu. Ali bo sedaj kaj bolje pod vodstvom notranjega ministrstva? Zvezna policija tudi spada pod notranje ministrstvo; že decembra je dobila iz Španije sporočilo in opozorilo o „letečih kovčkih“, pa vlada o tem do pred kratkim ni ničesar vedela. Razvoj pa ni zaključen in gotovo nas čakajo nova presenečenja.

Dobro kaže. Medtem se vlada navdukuje s postopkom zamenjave bonov zunanega dolga. Kar tiče domačih upnikov, je sprejem novih bonov dosegel že 90 odstotkov. Bolj zapletena je zunanja fronta, vendar v gospodarski ekipi upajo, da bodo v tem zadnjem tednu tudi mogočne korporacije v ZDA, ki imajo velik del starih bonov, sprejele sedanjo ponudbo.

Slabo kaže. Najnovejše statistike te dni poročajo, da je lansko leto argentinsko gospodarstvo naraslo kar za 8,8%. To je preseglo vse napovedi. Vendar druga poročila povedo, da smo že dosegli vrh gore in nam sedaj grozi zastoj. V letu 2005 bo gospodarstvo rast v veliki meri odvisna od industrije in bo važno vlogo igral domači trg. Vzrok tej napovedi je mednarodno stanje cen na področju, ki je bil doslej zelo ugoden Argentini. Naša država pretežno izvažava surovine, med temi v prvi vrsti poljske pridelke. Ker se je na svetovni ravni poljedelstvo zelo opomoglo, so cene raznim žitom padle; v nekaterih primerih ta padec predstavlja od 40 do 60%. Soja je z 245 padla na 185 dolarjev. Pšenica, ki smo jo leta 1996 prodajali po 251 dolarjev, bo letos le 110 dolarjev. Nekaj podobnega se dogaja s koruzo in le mani je obdržal svojo ceno. To pomeni nizko rentabilnost kmetijstva in podjetja so že napovedala, da zaenkrat na tem področju ne bo investicij. To pomeni tudi padec davčne nabirke, saj vlada pobere kar 25% dohodka na izvoz. Bližajo se temni oblaki.

Brez premirja. Še vedno je oblačno tudi v provinci Buenos Aires. Guverner Solá je izjavil, da so najhujša opozicija njegovi lastni poslanci. S tem je seveda mislil na poslance peronistične stranke. Če je to resno mislil, ima mož napačen politični pogled. Stranka namreč ni njegova last, temveč jo ima v zaku-pu bivši guverner in bivši predsednik Duhalde.

ITALIJANSKI FILM NA SLOVENSKE TV

Srce v breznu

O vsebini filma Srce v breznu smo že poročali v prejšnjih pevilkah našega lista. Sedaj ga je predvajala tudi slovenska televizija. Prvi del filma si je ogledalo 302.000 Slovencev, starih nad 10 let. Film je sicer v povprečju spremljalo 16,8 odstotka gledalcev, kar predstavlja 43 odstotni delež gledalcev televizije v času predvajanja filma.

Veliko zanimanje za film so pokazali gledalci iz primorske regije,

saj si je prvi del filma, ki je že pred predvajanjem povzročil razburjenje v slovenski javnosti, ogledalo kar 26,1 odstotka gledalcev iz Primorske, starih nad 10 let. Navedeni delež predstavlja 64 odstotni delež gledalcev televizije a Primorskem.

Slovenska javnost je za drugi del italijanskega filma Srce v breznu pokazala pa večje zanimanje kot za prvi del, saj si je drugi del filma po

podatkih nacionalne televizije ogledalo 33.000 gledalcev, starih nad 10 let. Film je sicer v povprečju spremljalo 18,6 odstotka gledalcev, kar predstavlja 45 odstotni delež gledalcev televizije v času predvajanja omenjenega filma.

Kot so sporočili iz RTV Slovenija, pa so gledalci „nadpovprečno veliko zanimanje“ pokazali tudi za oddajo Omizje, v kateri so obravnavali tematiko tega filma. Oddajo, ki je bila na sporedu po koncu drugega dela filma, si je namreč ogledalo 123.000 gledalcev, starih nad 10 let, kar predstavlja 2 odstotni delež vseh gledalcev televizije.

SLOVENCİ V ARGENTINI

Na koloniji je bilo res lepo!

Prehitro je minilo leto in zopet smo se srečali na tako zaželjenem kraju ob določeni uri: v nedeljo 2. januarja ob 22. uri je odpeljal avtobus iz Slovenske hiše v Buenos Airesu v Hanželičev dom v Cordobo. Še prej pa smo se zatekli k Gospodu, da bi te počitnice dobro izpadle. Poslovali smo se od naših družin in se odpeljali. Pot je hitro minila med pogovorom in ... spanjem? In končno smo prišli na kraj, kjer naj bi preživeli te dni v naravi in prijateljskem vzdušju.

Prvi dan smo bili preveč utrujeni, da bi hodili kam daleč, zato smo šli do potočka, v San Esteban in nazaj.

Naslednji dan pa smo začeli z resnim delovanjem: zbor slovenščine, petje, ročna dela (pripravili smo kartice za naše domače), priprava božičnice... Popoldan pa zaslužena nagrada: šli smo v bazen „Casablanca“.

V pričakovanju treh kraljev, kateri lani niso prišli „zaradi osebnih razlogov“, smo zjutraj imeli z gospodom Tomažinom duhovno pripravo in spoved. Nato pa smo začeli s hojo po hribih: šli smo v Cristo in Dique San Jerónimo, malo pomalicali in nadaljevali pot do adrenalinskih mostičkov, katere smo prečkali s pomočjo vrvi in —

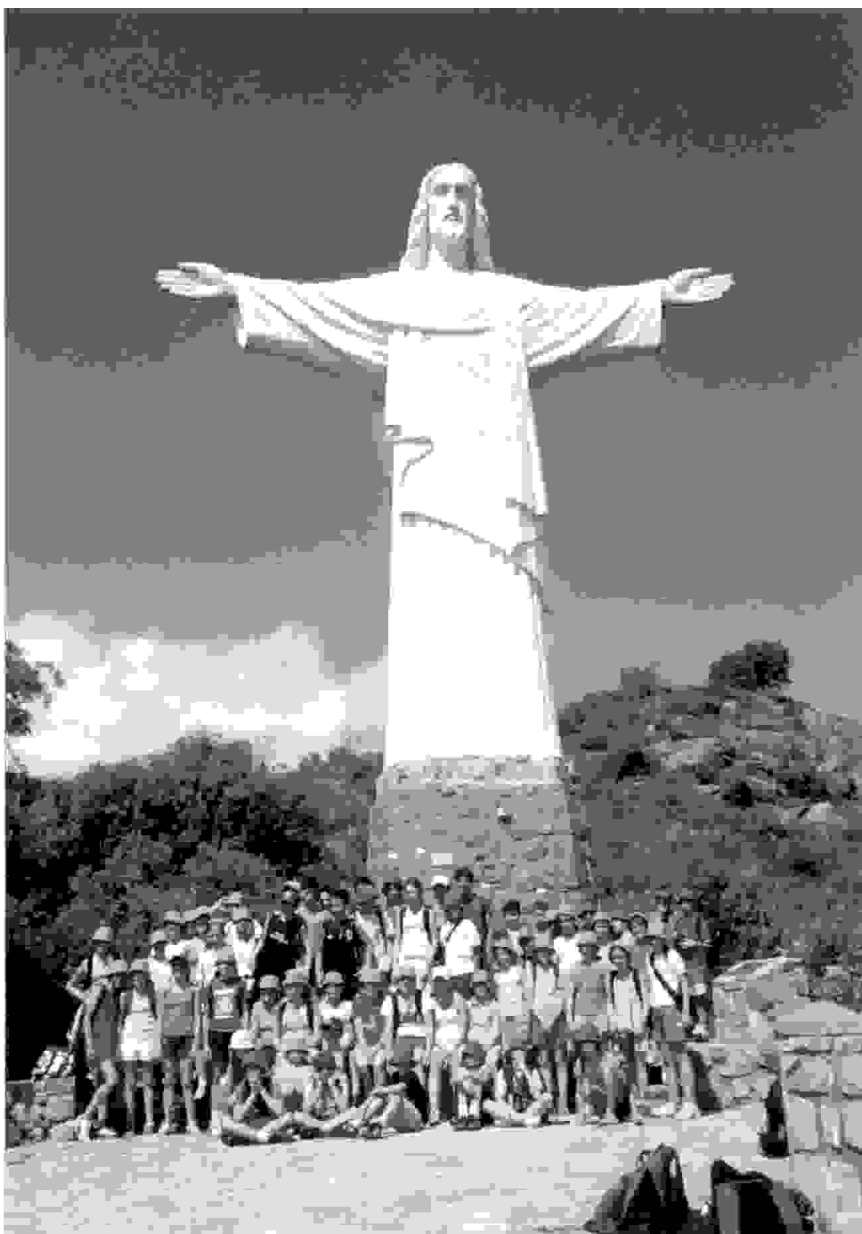

seveda — voditeljev. Zvečer smo si ogledali žive jaslice, ki so jih pripravili najmlajši in dobili smo darila svetih Treh kraljev, ki so se letos odzvali naši prošnji za obisk.

Zdaj je pa prišel najbolj pričakovani izlet: Rio Quilpo! Ko smo se zbudili, vreme ni bilo najbolj primerno za kopanje, zato smo podvomili ali bi šli ali ne. Končno smo se odločili za „da“ in ko smo prišli do cilja ni bilo niti kapljice dežja, popoldan se je pa že popolnoma zjasnilo. Voda, kamni, sonce, drevje, krave, konji... Vse to pripomore da je ta kraj edinstven in da si zato najbolj želimo tega izleta. V Quilpo smo se lepo zabavali, se kopali, igrali, delali zapestnice in lovili kupčarje.

Naslednji dan je bil zopet čas za hribe, ampak pred

Leto nja skupina voditeljev

tem smo imeli tombolo, katere dobiček je bil namenjen za misijone v Zambiji, kjer deluje gospod Tomažin, ki nas je letos spremljal na koloniji. Zdaj pa ja! Vsi (skoraj vsi, nekaj nas je ostalo doma) na Mastil, ki je že klasičen sprehod vseh kolonij! Pot je bila precej naporna zaradi vročine, a vseeno smo jo premagali in prišli do cilja. Medtem ko smo se na vrhu motili s krstom tistih, ki so bili prvič na tem hribu, je nagajivi veter kradel klobuke.

V soboto zjutraj smo bili vsi nestrpni: že zdaj ne vemo ali je bilo od strahu zaradi obiska v mostu „La Ilorona“, ali od ganjenosti zaradi bližnjega telefonskega klica mamicam. Tak je bil ta dan: zjutraj na most, popoldan pa v Capilla del Monte na telefon, kupovanje spominčkov in sladoled. Sredi sprehoda nas je presenetil nagajivi oblak, ki je že bolj povečal vročino in vlago.

V nedeljo pa nas je zbudila nevihta, zato smo lahko malo dalj poležali. A poleg vsakojutranjih prapnjah „za pet minut“, smo se ta dan skoraj vsi zbudili med 7 in 7:30 uro, da bi se lahko v hiši igrali skrivalnice in „4 v vrsti“. Zjutraj smo imeli sv. mašo in po kosilu nas je prišel obiskat gorski vodič Jorge, da bi nam povedal kako naj se pripravimo za naslednji izlet v Dique Los Alazanes. Ta dan smo tudi opravljali ročna dela, se spoznavali na slikah od takrat, ko smo bili majhni (nekateri se sami sebe niso spoznali...!) in se po malici posvetili športu: nogomet, odbojka in softball. Po večerji smo pa igrali nočne igre, kjer smo se popoteno naučili kakšno domipjijo imajo otroci za goljufanje. Zdaj pa spat saj nas jutri čaka dolg izlet.

Že ob 6. zjutraj smo se zbudili da bi zajtrkovali in odšli v Dique Los Alazanes. Vreme je bilo odlično. Poleg padcev in udarcev smo lepo hodili in v pirih urah prišli do cilja, da bi se tam kopali. Popolna dogodivčina je bila saj smo videli krave in kače; treba je bilo plezati in prečkati potočke po kamnih, ki se čudežno niso lomili pod udarci naših kolen. Vrnili smo se domov utrujeni a veseli, da smo preživeli tako lep dan.

V sredo zjutraj smo začeli izdelovati zmaje in popoldan šli spet v „Casablanca“, kjer pa največje navdušenje ni bil bazen temveč nogomet pa kitke in zapestnice, ki smo jih sami delali. Zvečer smo šli najprej z najmlajšimi do potočka, da bi poslušali pumenje dreves in potočka ter petje črčkov in žab. Spoznali smo, kako je narava lepa tudi ponoči. Ko smo pa šli z osmim razredom, nismo mogli tega uživati, ker zvoke narave je prekril jok in pkepetanje z zobmi. Ko smo šli nazaj proti Hanželičevemu domu, je mlin nekaj zaropotal. Nato smo šli spat, ampak dekleta so spala kar vse skupaj: v sobi kjer je bil prostor za 4 osebe jih je bilo kar po 9.

V četrtek pa je bila možnost, na promjo otrok, da bi šli spet v Rio Quilpo. To pa je bilo odvisno od obnove in predvsem sodelovanja pri delu. Opazili smo, kako je možno, da smo pridni če dobimo nekaj v zameno. Zjutraj je bilo vreme spet dvomljivo a odločili smo se, da gremo vseeno. In... čudežno! V Rio Quilpo nas je znova pričakovalo svetlo sonce, da smo z njim uživali ves dan. Čas je hitro minil in vrnili smo se domov, da bi s kresom zaključili to zadnjo noč. Z vodo, ki smo jo prinesli od mosta „La Ilorona“ smo ga polili. Čuden vijoličasti dim je nastal iz tega, a kres ni vžgal, dokler nismo uporabili čudežni instrument (vžgalico). Potem smo ob kresu prepevali. Najstarejši so dobili dovoljenje, da so tam ostali malo dalj časa.

Prišel pa je zadnji dan... Po zajtrku smo šli na pokopališče, da bi pred grobom dr. Hanželiča zmolili. Potem smo na polju, ki je pred pokopališčem, spuščali zmaje v zrak. Žal, da jih je samo malo odletelo, ker ni bilo dovolj potrpljenja in ni veliko zmajev pričakalo celih tega dne (nekateri so menda mislili, da je zmaj kakšen psiček in so ga kar po tleh vlekli!). Ko smo se vrnili smo pospravili sobe in prtljago. Popoldan pa je bil čas iger: zopet smo se iskali na slikah in nato pa igrali „Iskanje zaklada“. Imeli smo tudi sv. mašo, katero so pripravili otroci 8. razreda. Med njo smo se zahvalili Bogu za preživete dni. Lepo vreme in potovanje brez nesreč. Sledila je večerja in odhod. Seveda, zdaj je bila vožnja že krajša, saj smo prespali vse kar nismo teh 14 dni.

Tako smo v soboto 15. zjutraj prispeli v Slovensko hišo, kjer so nas že čakale mamicice, očki in še marsikateri sorodnik. Veselo smo zaključili to Kolonijo 2005, ki ne bi bila mogoča brez ključnih oseb, ki naj jih tukaj imenujemo. Najprej Kačo (prof. Karel Groznik), ki je kot vedno skrbno in natančno vse organiziral; vsi voditelji: Alenka, Erika, Ingrid, Andrejka, Ivan in Adrijan (naš bodoči zdravnik, ki že zdaj raziskuje zdravilo proti „mamitisu“); gospod Lovro Tomažin, ki je bil naš dupni pastir, nam vsak dan daroval sv. mašo, nam govoril o svojem delovanju v Zambiji, nas učil pesmi in odgovarjal na naša vprašanja. Pa še ustanova Hanželičev dom in vse osebje. **Vsem iskrena hvala in Bog poplačaj ves trud in delo!**

Skupina „Ma čoba“

ŽENA IN NJEN SVET

Slovenska žena v sliki in likovnem ustvarjanju (13)

Cecilija Grbec se je rodila 18. marca 1977 leta v Buenos Airesu, očetu Jožetu in mami Mariji Urbančič.

Svoja otroška in zgodnja mladostna leta je preživela v Boliviji. V osnovno šolo je hodila v Colegio Sagrado Corazón de Jesús v Yacubi. Srednje šolo pa je obiskovala v Argentini in sicer v Instituto Santa Ana de Lima v Buenos Airesu in postala Perito Mercantil. Istočasno kot argentinsko srednje šolo je obiskovala tudi srednjepolski tečaj ravnateljstva Marka Bajuka.

Ker je že od mladih let v sebi čutila nagnjenje do umetnosti in slikarstva je nadaljevala svoje študije na Instituto del profesorado de CONSUDEC kjer je leta 1997 prejela naslov „Técnico Superior en artes visuales con medios“, in leta 1998 „Profesora de Bellas Artes, especialización dibujo y pintura“. Od leta 1999 do 2001 se je izpopolnjevala tudi v tehniki mozaika pri profesorju Juan José Bayon.

V Colegio Juan Manuel de Rosas je poučevala risanje v E.G.B in Polimodal med leti 1999 in 2001. Cecilija je sodelovala pri izdelavi scenografij za razne predstave, stalni razstavi v CONSUDEC leta 1998, skupinskih razstavah za praznik Slovenske državnosti, v okviru S.K.A. od leta 2000 do 2003.

Samostojne razstave je imela v Slovenski Hiši v okviru S.K.A. decembra leta 2000, v S.C.U.M Bariloche - Casa de la Cultura, januarja leta 2003 in istega leta tudi v Villa Angostura in aprila 2003 v domu San Justo.

Sredi leta 2003 se je Cecilija za stalno preselila v Slovenijo, kjer deluje kot samostojna slikarka.

Prvo zelo uspešno samostojno razstavo v Sloveniji je imela že julija istega leta v Glasbeni polji Logatec ob sto letnici smrti pradede Franca Mačka. Imela je razstave v Mengpu in Fužinah in v N.U.K.u ob 50-letnici S.K.A..

Ob enih teh razstav je Ana Sitar o

Cecilinemu delu napisala sledeče:

„V delu slikarke Cecilije Grbec se srečata dva sveta, dve domovini. Južna Amerika je svet nje-nega otroštva, svet, kjer je odrasla in kjer jo je stalno spremljala zavest o njenem svetu, o domovini njenih prednikov.“

Žive barve se zde kakor ožgane od sonca in s ploskvami pisanih tkanin ustvarjajo vzdušje in ozadje portretom ljudi mestijske Amerike. Izreden portret bolivijanskega dečka pa je skoraj monohromen. Izraža toplino človeka,

prodoren pogled je poln zgodb, celota je v rdečkasti barvi prsti in prek tega slikarka nehoti izražati večno biblično resnico 'prah si in v prah se povrne'. Prvinski indijanski svet ji je očiten vir navdiha. Slikarko prevzame njegova tipna, polna vsebine, preprostost življenja, neskončno potrpljenje in vsakdanja borba za obstoj.

Figuralika, tako značilna za južnoameriško obdobje, presenetljivo skoraj docela izgine iz slovenskih podob. Tu jo navdopujejo narava, prostor in atmosfera.

V krajinah, vedutah, marinah in rastlinskih motivih se poigrava s svetlobo in raziskuje počutje slovenskih pokrajin. Prstene barve zamenja paleta zelenih odtenkov na gričih, modrina obale se stopi v večernem soncu, njeno delo pa venomer spremlja naravni ritem letnih časov. Slikarka išče in najde mir.

Raznolikost del Cecilije Grbec potrjuje večno povezanost in prepletanje ne le dveh stvarnih svetov in domovin, ampak tudi prepletanje doživetega sveta s prostranim svetom spomina.“

Cecilija Grbec sledi zgledu Marjetke Dolinar, katera tudi izhaja iz naše skupnosti. Obe nas odlično predstavljata s svojimi deli.

Ceciliji želim res mnogo uspehov pri njenem ustvarjalnem delu!

Polona Makek

LETOPIS 1947-1997

Petdeset let slovenskega du nega pastirstva v Argentini

(Od našega dopisnika v Sloveniji)

Založba Družina je v petek, 11. februarja, predstavila dve knjigi z izseljensko tematiko. Ena izmed teh je Letopis 1947-1997, 50 let slovenskega du nega pastirstva v Argentini, ki jo je pripravil arh. Jure Vombergar.

Če je bil Zbornik ob 50-letnici Zedinjene Slovenije neke vrste izpisan arhiv velikega dela civilnega življenja slovenskih povojnih beguncev v Argentini, je Letopis dopolnilo s cerkvene strani in se v veliki meri s prvimi tudi pokriva. Veliko zaslug za prisotnost slovenskega pastirstva v Argentini v tem obdobju nosi usklajenost pri delu obeh vodstev: civilnega in cerkvenega, ki sta mnogokrat (ali: večinoma) sodelovala ali bila soorganizatorja skupnostnega življenja. In to sta tudi pr.

Arh. Vombergar je kot marljiva čebela iz Duhovnega življenja, Oznanil in našega lista izbral vse tiste zapise prireditve, slovesnosti ali dejavnosti, ki jih je pripravilo ali vodilo Slovensko dušno pastirstvo v Argentini. Kot je sam omenil pri predstavitvi, je le malo izostalo iz vsega življenja skupnosti: kake gledalike predstave, portne prireditve in podob-

no. Za vsemi temi javnimi prireditvami pa se skrivajo šteje, redni sestanki in posveti, zaradi katerih so te prireditve lahko zaživele. Teh seveda ni zapisanih; če bi bile, bi bilo potrebno še eno tako knjigo izdati. Kot je pri predstavitvi izrazil pisatelj Zorko Simčič, je sam našel zapise o prireditvah, ki so mu „upde“ iz spomina ali pa zanje — kljub poznavanju in doživljanju opisane dobe — ni vedel.

Kdor pozna življenje Slovencev v Argentini, se torej ne bo začudil, če je iz tega nastala zajetna knjiga s 700 stranmi. Da pa ni le suhoparno naštevavanje dogodkov, je začetek in konec vsakega letnika popestril s poezijo izseljenskega avtorja, kot so lahko dr. Tine Debeljak, Franček Papež, Mirko Kunčič, Janez Kačar, in drugi.

Dodani so še razni podatki, sestavki, poročila, napisana ob raznih prilikah o dušnopastirskem delu ali o življenju v Rožmanovem zavodu v Adrogeju. Oseb-

no me je najbolj „zadelo“ pisanje ob zaprtju našega Adrogeja: nisem ga poznal.

Založba je izid slovesno predstavila, saj je omizju predsedoval ljubljanski nadpof in slovenski metropolit Alojzij Uran; prireditve je vodil glavni urednik Družine dr. Janez Gril, poleg njiju pa so bili še nap Vombergar, frančiškanski provincial p. Viktor Papež in zgodovinar dr. Peter Vodopivec.

Slednja sta prisotne članikarje in publiko seznanila s knjigo o p. Kazimirju Zakrajčku, ki se je v začetku XX. stoletja podal v ZDA in skrbel za versko oskrbo slovenskih izseljencev, pa tudi drugih Slovanov. Avtor knjige je Bogdan C. Novak, ki je knjigo pripravil na podlagi Zakrajčkovih zapiskov in zagovorov, prisotni dr. Vodopivec pa jo je še izpopolnil.

Če v Argentini izidejo take knjige, ki jih je F. Markež ožigosal kot pisanje „empanada“, take, ki slovensko emigracijo,

predvsem povojno, blatijo z lažmi, ki naj bi bile „strokovno“ pisane, — potem je res vredno pohvaliti, da v Sloveniji izide knjiga s točnimi, resničnimi in preverljivimi podatki o življenju slovenske skupnosti. Te knjige bi moral vsak, ki ga zanima slovensko izseljenstvo, prebrati!

GB

MED KNJIGAMI IN REVIJAMI

DR. KATICA CUKJATI (1)

Pavle Rant: „TO SEM BIL“

ROJSTVO KNJIGE

Pavle Rant je v svojih zadnjih letih imel namen napisati svoj življenjski zapis, a prenela ga je prehitela. Imel je ogromno gradiva za svojo biografijo: svoj čas je pisal dnevnik, ob svojem bivanju v Rimu kroniko in v vseh poznejših letih begunstva in življenja v Argentini je hranil spise, pisma, dokumente, izjave, itd.

Bil je lastnik obširnega in pestrega arhiva. Izrazil je tudi željo, kam naj bi bil poslan ta arhiv po njegovi smrti. Še zdaleč ni to arhiv, ki bi vseboval le osebne zadeve Pavleta Ranta, temveč kot javni delavec na najrazličnejših področjih od vsega začetka naše izseljenske usode je v tem arhivu na stotine podatkov o dogodkih in osebah, ki so igrale važno vlogo pri graditvi naše begunske realnosti v Argentini in še kje drugje po svetu.

Da bi vsaj del tega gradiva bil na razpolago širši slovenski javnosti in to v obliki knjige, se je Pavletov brat dr. Jože Rant lotil težkega in zahtevnega dela, da je na podlagi bratrove zapuščine spisal knjigo, ki jo predstavljamo.

Ta ni bil prvi korak: prvi izsek in povzetek materiala je dr. Jože Rant s pomočjo žene Pavleta Ranta - Mirjam Perpuh Rant v letu 2000 na 500 straneh pripravil za NUK. Leta 2001 je dr. Jože Rant uredil

krajši spis prvega povzetka in končno je leta 2003 v novi in skrajšani pridelavi objavil to knjigo. Knjiga ima kot neke vrste podnaslov, ki se bere „Prispevki k zgodovini slovenske politične emigracije“. In to tudi je!

Z velikim presenečenjem beremo od vsega začetka, da je založbo te knjige omogočil mecen, ki ni hotel, da bi se ga imenovalo. Kako bi si želeli več takih zgledov.

Oblikovanje in izdelava platnic je pa prava in zadeta umetniška stvaritev Monike Urbanija - Koprivnikar.

Dr. Jože Rant se na prvih straneh knjige globoko zahvaljuje dr. Zvonetu Žigonu, ki je ta izid omogočil, ki mu je svetoval, naj se posveti temu delu; mag. Rozini Švent za vso spodbudo in nasvete; arh. Juretu Vombergarju za posredovanje nekaterih podatkov in lic. Albinu Magistru za sestavo nekaterih življenjskih podatkov in razne korekture ter nasvete.

Prede predidemo na analizo knjige same, je važno, da ocenimo tudi delo dr. Jožeta Ranta pri tej knjigi. Kdor se je kdaj v življenju lotil dela, ki pomeni izprevidnega gradiva pripraviti urejeno knjigo, presoditi, kaj naj bi bilo važno in kaj sekundarno, iz različnih listin sestaviti poglavja, presoditi kriterije za sestavo teksta, ve, da je to izredno zahtevna in utrudljiva naloga.

Dr. Jože Rant je v vseh različnih poglavjih knjige razdelil tekst z naslovi, kar razbije monotonost branja — nasprotno, ustrezni naslovi imajo toliko teže in zanimivosti sami na sebi, da vabijo k takojšnjemu branju vsebine.

Dr. Jože Rant je v sedmem poglavju, ki nosi naslov „O Pavletu po njegovi smrti“, objavil razne govore na Pavletovem pogrebu ter komemorativne članke v našem tisku ob tem žalostnem dogodku.

Knjigo je tudi dopolnil s tremi prilogami: I) Spisek Pavletovih del; II) Nekaj dokumentov iz arhiva in III) Glavni življenjski podatki nekaterih omenjenih oseb.

Posebne vrednosti so opombe dr. Jožeta Ranta, ki seveda pozna dogodke in osebe, ki jih obravnava ta knjiga, ki marsikaj pojasnijo in obogatijo.

VSEBINA KNJIGE

Ob začetku knjige (str. 9) dr. Jože Rant pojasni, zakaj je zamenjal naslov knjige. Po vsej verjetnosti bi jo Pavel Rant naslovil **Bil sem**. Sedaj pa knjiga nosi naslov **To sem bil**. Težko bi našli boljše razlago za to spremembo kot tisto, ki jo navaja dr. Jože Rant v opombi. Sklicuje se na mehikega pisatelja Carlosa Fuentes. Kot je zapisano v knjigi Tako nam biografija pravi: „To si bil“. Roman nam pravi „To si si domipjal“. Izpoved nam pravi: „To si storil“. Pod tem vidikom je pričujoči spis **samo delno biografija**; je **delno izpoved** — kot vsaka iskrena (avto)biografija; a seveda **ni roman**, kljub temu, da je vsebina precej odvisna od dopisovanj, **ki delno izražajo mi ljenje**,

umisli, zamisleke, da, celo domi lije Pavleta in njegovih dopisovalcev — kar tudi mora vsebovati odkrita (avto)biografija. Gre torej za svojevrsten prikaz njegovega življenja in delovanja — pa tudi njegovih dopisovalcev.

Prav tako kot je težko strogo razmejiti in označiti, kakšni literarni vrsti pripada ta knjiga, bi bilo preveč obširno delo analizirati vsebino vsakega poglavja posebej in še točneje vsakega naslova od številnih naslovov, ki ga vsebuje vsako poglavje.

Brez pretiranosti v vsakem poglavju (knjiga jih ima sedem), je več kot dovolj gradiva za doktorske teze. Ravno zaradi tega se analiza te literarne stvaritve ali bolje rečeno predstavitev in pomembnost te kreacije lahko vrpi le na globalen način, le s pogledom na splošne značilnosti, z analizo bistvenih oznak, drugače bi bolj natančen pregled vsebine pomenil praktično novo knjigo. Knjiga Pavleta Ranta ima celo vrsto posebnosti in zanimivosti.

Med emigranti vsaj zaenkrat nimamo veliko število biografskih knjig. (seveda so izjeme avtobiografske knjige doktorja Marka Kremžarja, arh. Marijana Eiletza; lic. Ivana Koropca). Marsikdo je napisal krajše spomine. Celotno v teh primerih se večinoma pogledi v preteklost osredotočajo le na medvojnne dogodke ali pa kmalu po njih. Ta knjiga pa nam poleg te preteklosti, postavi pred oči življenje slovenskih beguncev v Rimu, prva leta emigracijske situacije pa ne le v Argentini ter praktično z dogodki, katerih priča je bil Pavle skoraj do svojih zadnjih dni življenja.

Konec prihodnjic

NOVICE IZ SLOVENIJE

PRAVIJO, DA RASTE

Obseg industrijske proizvodnje je bil decembra lani za 11,7 odstotka manjši kot novembra, v primerjavi z decembrom 2003 pa se je povečal za 6,3 odstotka. Industrijska proizvodnja je bila v letu 2004 v primerjavi z letom prej višja za 4,8 odstotka.

PRAVIJO, DA PADA

V Sloveniji so se cene življenjskih potrebščin januarja že drugi mesec zapored znižale: v primerjavi z lanskim decembrom so bile nižje za 0,6 odstotka. Na letni ravni je inflacija znajpala 2,2 odstotka, povprečna letna inflacija, merjena s harmoniziranim indeksom cen življenjskih potrebščin, ki se uporablja za določitev inflacijskega konvergenčnega kriterija, pa se je januarja zaustavila pri 3,5 odstotka. Za največjo neznanjo v prihodnjih inflacijskih gibanjih imenujejo gibanje cen nafte.

OD KATRCE DO CLIA ŽE DVA MILIJONA!

V novomeškem proizvajalcu vozil Revoz je proizvodne trakove zapustil dvemilijonti avtomobil znamke Renault, odkar je leta 1972 takratno podjetje IMV podpisalo sporazum o sodelovanju s francoskim proizvajalcem avtomobilov Renault. Predsednik uprave Revoza Marcel Brouiller je ob tej priložnosti poudaril, da so v Revozu vse proizvedene količine avtomobilov v zadnjem času dosegli tudi zaradi uvedbe nočne izmene v lanskem septembru, zaradi česar so zaposlili 400 novih delavcev.

AVTOCESTA PO POBOČJU

Vlada se je na redni seji seznanila z različicami poteka trase avtoceste na odseku Pluska - Ponikve in ocenila, da je na tem odseku dolenskega kraka avtocestnega križa, ki poteka na območju občine Trebnje, najustreznejši potek avtoceste po različici Bukovje oziroma t. i. pobočni različici, za katero se bo izdelal državni lokacijski načrt.

KAKO SE REČE ŽIRI PO KITAJSKO?

Alpina je na Kitajskem ustanovila podjetje Zhongshan Alpina Footwear Co. Večinski, 97-odstotni delež je v njeni lasti, tri odstotke pa je v rokah njenega kitajskega partnerja. V družbi, registrirani za proizvodnjo in prodajo obutve ter športne opreme, naj bi aprila stekla proizvodnja tekapke obutve, s katero Alpina trenutno dosega tretjinski tržni delež na svetu. Kot so sporočili iz Alpine, bodo s tem na kitajski trg vstopili kot proizvajalci, obetajo pa si tudi dobro prodajo.

PO SVETU

V ATENTATU UMRLE BIVŠI PREMIER

V eksploziji bombe v Bejrutu je umrl nekdanji libanonski premier Rafik Hariri. Čeprav zaenkrat še ni uradno potrjeno, da je šlo za napad z avtomobilom bombo, vse kaže, da je šlo za načrtovan atentat nanj. V eksploziji je umrlo pet devet ljudi, okoli sto je bilo ranjenih, med njimi tudi nekdanji libanonski minister Samir al Džisir. Odgovornost za napad je prevzela doslej neznana skupina "Podpora in džihad v Siriji in Libanonu". Opozicija je sicer neposredno odgovornost pripisala vladam Libana in Sirije. ZDA, ki odgovornost za napad pripisujejo Siriji, pa so na posvetovanje poklicale svojega veleposlanika v Siriji. V državi so razglasili tridnevno žalovanje. Pogrebne slovesnosti se je udeležilo več sto tisoč ljudi, slovesnost pa je potekala tudi v znamenju protestov proti sirskega vplivu v Libanonu.

Libanonsko pravosodje ipče šest osumljencev, ki so nekaj ur po eksploziji zapustili Libanon in odšli v Avstralijo, je sporočil libanonski pravosodni minister Adnan Adum.

UMRLA „PASTIRICA“ LUCIJA

V 98. letu starosti je 13. februarja zvečer v samostanu v Coimabri v osrednjem

delu Portugalske umrla redovnica Lucia de Jesus dos Santos, ena od treh otrok, ki se jim je leta 1917 v portugalski Fatimi prikazala božja mati Marija. Štirideset let potem, ko naj bi se Lucii, Franciscu in Jacinti večkrat prikazala Marija, je Vatikan uradno priznal čudež iz Fatime, s čimer je ta portugalski kraj postal eden od najsvetejših krajev Katoliške cerkve.

KDO BO KOGA?

Pobegli general Ante Gotovina je na dosegu hrvaških oblasti in vse dokler ne bo izročen Haagu, je nemogoče trditi, da Hrvaška polno sodeluje z Mednarodnim sodiščem za vojne zločine na območju nekdanje Jugoslavije. To v pisni oceni sodelovanja, ki jo je izročila luksemburškemu predsedstvu Evropske zveze, ugotavlja glavna tožilka sodišča Carla Del Ponte.

Hrvaška bo storila vse, kar je v njeni moči, da bi izpolnila svojo "neizogibno obvezo" in Mednarodnemu haškemu sodišču za vojne zločine izročila generala Anteja Gotovino, ki je na begu, je v pismu luksemburškemu predsedstvu Evropske zveze in članicam EZ, zapisal nekdanji hrvaški zunanji minister Miomir Žužul. V pismu sicer ni obljube, da bo "zadeva rešena" do 17. marca, ko naj bi se začela pristopna pogajanja.

PISALI SMO PRED 50 LETI

BUENOS AIRES

VELIKA DRUŽABNA PRIREDITEV

Duhovnega življenja je bila letos v nedeljo, 13. februarja popoldne, na slovenski Pristavi v Moronu. Bila je napovedana že za nedeljo, 5. februarja t.l., a so jo morali preložiti zaradi slabega vremena. Pa tudi za zadnjo nedeljo pa ni bilo nič gotovo, če se bo zabavna prireditve sploh mogla vršiti. Po prejšnjih vročih in soparnih dneh, je nastopilo deževje. Še v nedeljo dopoldne je bilo kazno, da se bo vsak trenutek vtila ploha. Popoldne pa se je vreme le zjasnilo. Kljub nestalnemu vremenu je bila udeležba na prireditvi zelo lepa. Nad 700 prijateljev revije Duhovno življenje se je odzvalo vabilu prirediteljev ter pohitelo na slovensko Pristavo v Moron.

Na Pristavi je bilo živahno vrvenje. Mladina je imela dovolj prilike za zabavo. Spored je obsegal naslednje točke: Bogat srečolov — nad 500 dobitkov —, metanje obročkov, zabijanje žebeljev in nagradno streljanje. Najlepši dobitek pri srečolovu je bilo novo moško kolo. Dobil ga je g. Ivan Oblak iz San Justa. Pri nagradnem žrebanju za naročnike, ki so imeli do začetka zabavne prireditve plačano naročnino Duhovnega življenja za tekoče leto, je vzbujala pozornost električna stenska ura, v vsem je pa bilo 20 dobitkov. Sreča je bila tu najbolj naklonjena g. Tonetu Krajniku, prav tako iz San Justa, ki je dobil to uro.

Za odrasle je bilo prostora dovolj pri mizah. Ob izvrstni postrežbi deklet in fantov ter ob prijateljskem pomenku z znanci so vse prehitro minevale ure, ki jih je sladila še prijetna glasba in petje s slovenskih plošč. V večernih urah so se vsi udeleženci zadovoljni vračali domov.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. Dne 1. februarja 1955 se je rodil v družini g. Franca Lobnik in njegove žene ge. Marije, roj. Homovc sinček, ki je bil krščen na ime Peter. Čestitamo!

SAN MARTIN

Družabna prireditve „Slovenske Besede“, je preteklo soboto zvečer privabila lepo število slovenskih rojakov v obširne in prijazne prostore športnega kluba „Villa Excelsior“ v Lourdesu. Vsa prireditve je potekala v veselem slovenskem razpoloženju. Posebno veliko zanimanja je vzbujal bogat srečolov, čigar glavna dobitka sta bila dve originalni slovenski umetnini: leseni kip Device Marije (delo g. Žerovnika) in oljnata slika, ki predstavlja blejsko jezero (delo g. Jožeta Dejaka). Pri prireditvi je sodeloval slovenski orkester „Harmony Jazz“.

OBVESTILA

Izlet Družabne pravde v ned. 6. marca. Zbirališče ob desetih ob obali v Tigre. Vožnja po Rio Capitan na otok Hiawatha stane \$ 2,10 v eno smer. Za hrano in pijačo bo poskrbljeno, lahko pa jo prinesete s seboj. Vabljeni člani DP in njeni prijatelji. **Odbor.**

Svobodna Slovenija, 17. februarja 1955 - t. 7.

Konzularni dan v Mendoza

Veleposlaništvo Republike Slovenije sporoča, da bo veleposlanik mag. Bojan Grobovšek ob priložnosti odprtja Konzulata Republike Slovenije v Mendoza s časnim konzulom na čelu v **petek, 18. 3., in soboto, 19. 3.**, obiskal slovensko skupnost v Mendoza.

V soboto, 19. marca 2005, ob 21. uri bo v Slovenskem domu v Mendoza, Urquiza 339, **razgovor in srečanje rojakov z veleposlanikom mag. Bojanom Grobovom.**

V soboto, 19. marca 2005, od 10. – 12. ure in od 18. – 20. ure bodo v Slovenskem domu organizirane konzularne ure. Strankam svetujemo, da se pred tem datumom obrnejo na veleposlaništvo v Buenos Aires, kjer bodo dobile natančna navodila o dokumentih, ki so potrebni za ureditev zelenih postopkov. Informacije lahko dobijo po telefonu na št. 011 4894 0621/31 int. 21.

Jana Stigar, svetovalka

ESLOVENIA, MI TIERRA

El gobierno comunista

En Eslovenia y en Yugoslavia el Frente para la Liberación y el Partido comunista (que en realidad eran lo mismo) se apresuraron a formar el gobierno revolucionario. Esto se formalizó en Ajdovščina el 5 de mayo de 1945, siendo el presidente Boris Kidrič. Los partisanos llegaron a Ljubljana el 9 de mayo. En un par de semanas el Frente para la Liberación logró adueñarse de todas las áreas del poder. Los puestos claves fueron ocupados por partisanos experimentados, sin importar que no supieran desenvolverse en su cargo. No tardaron en expropiar todo lo que estaba en manos de particulares. El gobierno "popular", siguiendo el modelo soviético, se iba adueñando de las fábricas y de las viviendas de los que emigraban. Expulsaron a todos los alemanes y a los eslovenos que tenían un apellido alemán, y también a otros, lo que les servía de pretexto para poder quedarse con todas sus propiedades.

Fueron a la caza de los domobranci que se encontraban escondidos. Si bien habían prometido la amnistía para todos los que se presentaran voluntariamente ante las autoridades, la cruel realidad era que la mayoría de estas personas "desaparecían". Incluso los que lograban salir de las cárceles o de los campos de concentración, no regresaban jamás a sus hogares. Los espías que desplegaron su accionar en el terreno, contaban con el poder absoluto en las aldeas.

Ya a comienzos de mayo los partisanos estaban firmemente decididos a ganarle de mano a los aliados en el tema de Trieste. Efectivamente lo consiguieron. Durante una semana ejercieron su poder de forma sangrienta. Mataron a gran cantidad de italianos, alemanes y de eslovenos que no tenían la misma ideología que ellos. Arrojaron los cadáveres a las fosas cársicas. Como los aliados no querían que Trieste quedara en manos de los comunistas, amenazaron con tomar la ciudad por la fuerza. Ante esto, los partisanos emprendieron la retirada.

En cuanto a la región de Carintia, lo más probable es que Tito hubiera decretado que los partisanos se fueran, siempre y cuando los ingleses les entregaran a los anticomunistas. Y eso es precisamente lo que hicieron los ingleses.

SLOVENCİ IN ŠPORT

NA POKLJUKI NISO USPELI

Belorus Aleksander Siman je zmagovalец šprinterske tekme (10 km) za biatlonski svetovni pokal na Pokljuki. Svojo prvo zmago v karieri je dosegel potem, ko je brez zgrešenega strela za 5,6 sekunde premagal Rusa Sergeja Rožkova. Slovenska vrsta je nastopila slabo, saj se nobenemu ni uspelo uvrstiti med dobitnike točk. Janez Marič je bil 44., Klemen Lauseger 54., Vasja Rupnik 69., Janez Ožbolt 73., Danilo Kodela pa 76. Na petkovo zasledovalno tekmo sta se tako uvrstila le Marič in Lauseger, za ostale tri pa je nastop na Pokljuki že končan.

Med ženskami je Francozinja Sandrine Bailly zmagala osmi letopni šprint (7,5 km) za svetovni pokal na Pokljuki. Francoska biatlonka je svojo četrto letopno zmago dosegla potem, ko je kljub enemu zgrešenemu strelu za 14,1 sekundo premagala Kitajko Kong, ki je odstreljala brez napake. Slovenske tekmovalke so ostale brez točk. Dijana Grudiček na 32., Teja Gregorin na 38., Tadeja Brankovič na 40. in Andreja Koblar na 59. mestu so si vsaj zagotovile nastop na sobotni zasledovalni tekmi, Andreja Mali pa je s 67. mestom že zaključila svoje nastope na Rudnem polju.

Rus Kruglov je zmagal na zasledovalni tekmi (12,5 km) za svetovni pokal biatlonec na Pokljuki. Svojo prvo zmago v karieri je dosegel kljub dvema zgrešenima streloma, potem ko je za 5,2 sekunde ugnal rojaka Rožkova, ki je prav tako zgrešil dvakrat. Janez Marič je bil 43., Klemen Lauseger pa je odstopil.

Slovenci so si kar nekaj obetali od teh nastopov, a se niso mogli prebiti v ospredje.

SREBRO IZ NEW YORKA

Plavalka kranjskega Triglava Anja Čarman je drugi dan svetovnega pokala v New Yorku osvojila odličje. Na 100 m hrbtno je morala z izidom 1:01,08 priznati premoč le slovití Slovačkinji Martini Moravcovi (1:00,68).

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Valentín B. Debeljak / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alojzij Rezelj / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinctis.com.ar

Glavni urednik: Tine Debeljak ml. / Za Društvo ZS: Alojzij Rezelj / Sodelovali so: Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Milena Ahčin, Terezka Prijatelj Žnidar, Polona Makek, Katica Cukjati, Andrejka Puntar. Mediji: STA, Radio Ognjiščice, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 75, pri popljanju po pošti pa \$ 100; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za popljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebné) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

Ponovno v pici

Slovenski smučarji skakalci so v koncu tedna na svetovnem prvenstvu v Oberstdorfu izpisali najlepše strani v napi sicer izjemno bogati zgodovini tega sporta. Najprej je svetovni prvak na srednji skakalnici postal 18-letni Rok Benkovič (na fotografiji). Na krilih sobotnega uspeha je slovenska reprezentanca v sestavi Primož Peterka, Jure Bogataj, Rok Benkovič in Jernej Damjan v nedeljo osvojila prvo bronasto odličje.

Olimpijski dosežek iz Calgaryja leta 1988 (bron Matjaža Debelaka in v ekipnem tekmovanju srebro) je presežen, čeprav so skakalci opravili le polovico tekem na svetovnem prvenstvu v Oberstdorfu.

Nedeljski junak v našem taboru je bil Jernej Damjan, ki je na posamični tekmi, na kateri je bil pesti, izgubil kolajno le za tri točke (drugi je bil Janda, tretji Ahonen). Marčevanje v ekipni tekmi je bilo sladko. Damjan je skočil za Ahonenom dovolj daleč, da je Slovenija ugnala Finsko za točko in pol. Prepričljivi zmagovalci ekipne tekme so bili Avstrijci pred domačini Nemci.

36. PRISTAVSKA TOMBOLA

6. marca ob 15.30

1. dobitnik: Računalnik
2. dobitnik: TV 20"

in e mnogo lepih in bogatih dobitkov!

Za veselo razpoloženje in dobro postrežbo bo poskrbljeno.

Slovenski srednje olski tečaj ravnatelja Marka Bajuka

sporoča da bodo v soboto, 5. marca

ob 15.00: sprejemni izpiti za 1. letnik.

Vsebina izpita: narek, branje (knjiga Slovenski svet), recitacija, pogovor v slovenščini.

ob 15.00: izpiti za dijake lanskega petega letnika, ki se niso predstavili meseca decembra (to je zadnja možnost za polaganje teh izpitov).

v soboto 12. marca

ob 15.00: popravni in dopolnilni izpiti (k izpitom mora dijak prinesiti kompletno mapo z nalogami)

ob 18.00: vpisovanje

ob 19.00: začetna sv. mapa

Pogoj za vpis v prvi letnik: predložitev spričevala o končani slovenski osnovni šoli in potrdilo o vpisu v argentinsko šolo.

Pogoj za vpis v ostale letnike: spričevalo prejšnjega letnika, potrdilo o vpisu v argentinsko šolo in počitniška naloga (prebrati morajo slovensko knjigo z najmanj sto strani in napisati obnovo, ki mora obsegati štiri strani normalnega formata z lastnoročno pisavo, ne na računalnik. Obnovo bo moral dijak ponovno prosto napisati prvi dan pouka). Za peti letnik je naloga prispevek za almanah.

Opozarjamo, da se dijak, ki na dan vpisovanja ne bi izpolnil vseh navedenih pogojev, ne bo mogel vpisati v tečaj.

Vpisnina \$ 10.- na dijaka.

MALI OGLASI

TURIZEM

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadst. "4" - Ramos Mejia - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital A ič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadst. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

22. februarja 2005

1 EVRO 239,74SIT

1 US dolar 183,64SIT

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

Uradne ure v Slovenski hiši

Zaradi počitnic bodo vse pisarne v Slovenski hiši (Duplepastirska pisarna, Zedinjena Slovenija ter uredništvo in uprava Svobodne Slovenije), od 22. februarja, do 8. marca uradovale samo od torka do petka, od 12. do 19. ure. Ob ponedeljkih pisarne ne bodo odprte. Prosimo rojake, da upoštevajo ta počitniški urnik.

Začetek slovenskih osnovnih šol v nedeljo 13. marca

V dvoranah
Kluba Rožmanov
v stroški igre

Ostržek

"Plemenito srce in svet brez laži, to pravega človeka naredi!"
v besedilu Balantičeve šole

Vsi lepo vabljeni!

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32
33	34	35	36	37	38	39	40

VODORAVNO

1. gosta sladkorna raztopina; 5. pristanišče v Grčiji; 9. osebni zaimek; 10. turški vojskovodja; 12. Irska republikanska armada; 13. Koropka; 16. predstojnik v samostanu; 18. podarjeno; 20. Šesta stopnja v glasbeni lestvici; 21. gosta juha; 24. osebni zaimek; 25. sreba; 27. razumej 29. oblika pomožnega glagola; 30. predlog; 32. izrastek iz kože; 34. pevilo tiskanih izvodov knjige ali revije; 37. priletna; 38. ranocelnik.

NAVPIČNO

1. ptica ujeda; 2. veznik; 3. pristanišče na severnem delu Jadrana; 4. dvojica; 5. čebelji izdelek v panju; 6. satelit; 7. Abrahamova domovina; 8. instinkt; 11. visok hrib; 14. zemlja sredi vode; 15. prvi človek; 17. priprava za ujem; 19. običajna oblačila; 22. denarni zavod; 23. delavec v rudniku; 26. pretrgana koža; 28. zagon, polet; 29. mednarodni klic po pomoči; 31. kemični znak za aluminij; 33. mlečni izdelek; 35. sto kvadratnih metrov; 36. veznik.

OBVESTILA

SOBOTA, 5. marca:

Sprejemni izpiti na Srednje olskem tečaju RMB ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 6. marca:

Tradicionalna tombola na Pristavi.

SOBOTA, 12. marca:

Na Srednje olskem tečaju RMB popravni in dopolnilni izpiti ob 15., vpisovanje ob 18. in začetna sv. mapa ob 19. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 13. marca:

Začetna prireditev slovenskih ol, z mapo in igro „Ostržek“, ob 16. v Slovenski hiši.

Nova Slovenija pred kongresom

Svet stranke Nova Slovenija (NSi) naj skliče redni kongres v novembru, ko se izteče piroletni mandat organov stranke. Na tej točki se je strinjala večina udeležencev neformalnega sestanka vodstva. Po besedah predsednika Andreja Bajuka, ki je ponovil odločenost znova kandidirati za predsednika stranke, so v analizi lanskih volilnih rezultatov poleg nekaterih pomanjkljivosti pri vodenju kampanje ugotovili, da dobrih rezultatov z evropskih volitev niso uspeli „prevesti“ v jesenske parlamentarne volitve.

Kljub temu pa v stranki po zagotovitvi predsednika NSi prevladuje „vzdušje zadovoljstva, da je v Sloveniji prišlo do korenitih sprememb“ in da je stranka sooblikovala vlado. Na novinarsko vprašanje o kritikah v javnosti glede slabe prepoznavnosti stranke, je Bajuk odgovoril, da se zaradi takrnega mnenja „včasih kar zasmejem. Za naše politične nasprotnike je moteče, da smo znali v vsem tem obdobju obdržati koalicijo Slovenija in jo tudi izpostaviti kot verodostojno politično združenje“. Po Bajukovih besedah se je veliko razpravljavcev na klavzuri strinjalo, da se je v kampanji za parlamentarne volitve „vzpostavilo vzdušje“, da sta lahko vodilni stranki le SDS ali LDS.

Kritike glede prepoznavnosti in uspehov stranke so sicer prihajale tudi od poslanca v Evropskem parlamentu in predsednika sveta Alojza Peterleta, Bajuk pa je dejal, da o tem niso govorili. „Moramo razumeti, da razlike med ljudmi vedno obstajajo, ampak mi smo osredotočeni predvsem na to, kar nas druži. To je, da naredimo močnejšo in bolj prepoznavno stranko.“ Tudi Peterle, ki se ne ni odločil glede kandidature za predsednika, je pred sestankom poudaril, da je za stranko poleg analize volilnih rezultatov bistvena konsolidacija in

poenotenje. Bajuk je kasneje na novinarsko vprašanje pritrdilno odgovoril na vprašanje, ali bi bil Peterle lahko dober kandidat za predsednika. Ali je torej možno, da bi kandidirala tako Bajuk kot Peterle? „Vse je možno,“ je odgovoril Bajuk in dodal, da bo morda kandidaturo vložilo več kandidatov.

Stranka je junija lani na evropskih volitvah zmagala s 23,6 odstotka glasov volivcev, njen vodilni kandidat na volitvah pa je bil Peterle. Čez nekaj mesecev je na parlamentarnih volitvah prejela okrog devet odstotkov, toliko kot na parlamentarnih volitvah leta 2000, ko je stopila na politično prizorišče po razkolu v takratni SLS+SKD.

NIČ SNEGA + NIČ DEŽJA = SUŠA + POŽAR

Uprava RS za zaščito in reševanje je razglasila veliko požarno ogroženost naravnega okolja na območju občin Koper, Izola, Piran, Ilirska Bistrica, Pivka, Postojna, Sežana, Divača, Hrpelje - Kozina, Komen, Vipava, Ajdovščina, Nova Gorica, Kanal, Brda, Miren - Kostanjevica in Šempeter - Vrtojba. V naravnem okolju je tako prepovedano kuriti, sežigati ali uporabljati odprti ogenj, puščati ali odmetavati goreče ali druge predmete ali snovi.

KONEC TEDNIKA

Zaradi vztrajnega zmanjševanja naklade je po več kot 50 letih prenehal izhajati poslovni tednik **Gospodarski vestnik**. Številno naročnikov se je z več kot 9000 v letu 1990 do začetka tega leta zmanjšalo zgolj na 4100, medtem ko projekcije kažejo, da bi se utegnili njihovo število v nadaljevanju leta še zmanjševati.